

Sygn. akt I C 1547/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa (...)z **siedzibą w L.**

przeciwko **R. S.**

o zapłatę

oddala powództwo

Z. /

- kal. 21 dni.

25 marca 2014 r.

I C 1547/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z/s w L.wniosła

o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu R. S.i zasądzenie od pozwanego kwoty 526,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23.09.2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa stwierdziła, że na podstawie cesji wierzytelności z dnia 29.06.2012 r. przejęła od firmy (...) Towarzystwo (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu nieuregulowanej składki polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Pozwany nie uregulowała swojego zadłużenia wynikającego z dokumentów finansowych t.j. polisy nr (...) z dnia 22.09.2010 r. na kwotę 526,73 płatną do dnia 22.10.2010 r.

W dniu 29.04.2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Dnia 13.06.2013r. pozwany R. S. złożył sprzeciw od wyżej wymienionego nakazu zapłaty, w którym podnosił, iż nieuregulowana przez niego składka ubezpieczeniowa wynikająca z polisy (...) została naliczona bezpodstawnie, ponieważ umowa ubezpieczenia OC została zawarta automatycznie przez ubezpieczyciela po zawartej wcześniej umowie OC z pominięciem wypowiedzenia jej w ustawowym terminie przez pozwanego i wniósł oddalenie powództwa w całości.

W toku postępowania dowodowego ustalono n a s t ę p u j ą c y s t a n f a k t y c z n y :

W dniu 29.06.2012 r. zawarta została pomiędzy (...)z/s w L.(...)Towarzystwem (...) S.A.z/s w W.umowa o przelew wierzytelności, obejmująca częściowy wykaz wierzytelności opiewający na kwotę 526,73 zł tytułem nieopłacenia polisy ubezpieczeniowej nr (...).

/dowód:

kopia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 29.06.2012 r. – k. 28v – 29v
i k. 43-52;

częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelewie wierzytelności z dnia 29.06.2012 r. – k. 27;

Dnia 17.09.2010 r., pozwany wypowiedział ze skutkiem prawnym umowę ubezpieczenia OC zawartą z (...) Towarzystwem (...) S.A. z/s w W., w skutek czego nie był zobowiązany do opłacania dalszych składek z tytułu polisy nr (...).

/dowód:

kopia wypowiedzenia polisy OC z dnia 17.09.2010 r. – k. 55;

Sąd zważył:

Pozwany nie kwestionował prawidłowości dokonania przelewu wierzytelności z dnia 29.06.2012 r. w warunkach art. 509 kc. Nie kwestionował też skuteczności zawiadomienia go o cesji, choć strona powodowa nie przedstawiła dowodu doręczenia pozwanemu takiego zawiadomienia. Natomiast skutecznie kwestionował istnienie zobowiązania będącego podstawą żądania strony powodowej.

Rzeczą strony powodowej w myśl art. 6 kc było wykazanie podstawy swojego żądania. Tymczasem w świetle dowodów przedstawionych przez pozwanego tj. wypowiedzenia polisy OC z dnia 17.09.2010 r. nie można uznać aby zobowiązanie pozwanego względem pierwotnego wierzyciela oraz powoda zostało udowodnione. Strona powodowa przedstawiła jedynie umowę cesji wierzytelności oraz częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelewie wierzytelności z dnia 29.06.2012 r., z których nie wynika jednoznacznie aby po dniu cesji wierzytelność wobec pozwanego nadal istniała a przecież w procesie obowiązuje zasada kontradiktoryjności.

Zgodnie z przepisem art. 3 kpc, strony obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa w myśl art. 6 kc na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15.07.1999 r., I CKN 415/99, LEX nr 83805 i in.).

Samo twierdzenie strony powodowej, iż zgodnie z zapisem umowy cesji zawartej z (...) Towarzystwem (...) S.A. z/s w W., nabyła wierzytelności, to za mało. Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie pozwalał na ustalenie, czy rzeczywiście dochodzona kwota jak i samo roszczenie były uzasadnione, w świetle przedstawionych przez pozwanego dokumentów świadczących o nieistnieniu zobowiązania, już w chwili zawierania umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy powodem a pierwotnym wierzycielem.

W tych okolicznościach brak było podstaw do uwzględnienia roszczenia. Dlatego też orzeczono jak w sentencji.